

do klasy VI gruntów ornych, oraz grunty pod wodami otwartymi.

Obniża się klasyfikację o jedną klasę w przypadkach, gdy zachodzi jeden z następujących warunków:

- 1) dno jest nierówne, nie dające się osuszyć zapomocą normalnych środków;
- 2) zbiornik wody ma zlewnię z przewagą lasów, torfowisk, kwaśnych łąk, bagien, co wpływa na kwasowość wody;
- 3) zbiorniki wód zasilane są przeważnie ze źródeł, położonych bezpośrednio przy zbiornikach wód (nie dotyczy to stawów pstrągowych);
- 4) przepływ wód jest nieunikniony;
- 5) nadmiar wód (burzowych, z wylewów rzek czy strumieni itp.);
- 6) dopływ wód jest niedostateczny (sezonowy);

7) nadmierna przesiąkliwość dna.

W przypadku zbiegu dwóch lub więcej czynników wyżej wymienionych można obniżyć klasyfikację o dwie klasy, nie niżej jednak, jak do klasy VI.

E. Nieużytki właściwe.

Do nieużytków właściwych zalicza się lotne piaski, bagna, mokradła, rojsty, strome stoki i parowy, niemożliwe do użytkowania jako grunty orne, leśne, łąki lub pastwiska, skały, szutrowiska, okopy, doły po żwirze, torfie, glinie, piasku itp. oraz grunty pod wodami otwartymi lub zamkniętymi w rozumieniu obowiązujących przepisów rybackich, o ile wody te nie nadają się do racjonalnej gospodarki rybnej.

472

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA APROWIZACJI

z dnia 25 listopada 1947 r.

o Polskim Komitecie Żywnościowym.

Na podstawie art. 3 ust. 2 i art. 4 dekretu z dnia 27 marca 1947 r. o zmianach w organizacji i zakresie działania naczelných władz administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 130) zarządzam, co następuje:

§ 1. Powołuje się przy Ministrze Aproprowizacji Polski Komitet Żywnościowy.

§ 2. Do zakresu działania Polskiego Komitetu Żywnościowego należy:

- a) opracowywanie zasad racjonalnego żywienia ludności i przedstawianie Ministrowi Aproprowizacji własnych wniosków mających na celu realizację tych zasad oraz wniosków w tym zakresie innych instytucji, organizacji społecznych i władz,
- b) podejmowanie prac specjalnych, zleconych przez Ministra Aproprowizacji, oraz wydawanie opinii na życzenie innych władz, instytucji i organizacji z zakresu spraw żywienia ludności,
- c) utrzymywanie kontaktów z zagranicą w sprawach żywienia ludności za pośrednictwem właściwych organów państwowych, międzynarodowych i społecznych.

§ 3. Komitet obraduje na zebraniach plenarnych oraz w sekcjach. Tworzy się następujące sekcje:

- a) sekcja I — norm, do których należy opiniowanie i opracowywanie norm żywienia ludności na podstawie badań krajowych i zagranicznych,
- b) sekcja II — badań, do której należy organizowanie badań terenowych nad stanem żywienia i sposobami żywienia ludności,
- c) sekcja III — środków spożywczych, do któ-

rej należy zagadnienie racjonalnej gospodarki środkami spożywczymi, organizowanie badań środków spożywczych, badań metod stosowanych w przetwórstwie przemysłowym i domowym oraz opracowywanie właściwych sposobów sporządzania posiłków.

Na wniosek przewodniczącego Minister Aproprowizacji może powołać do życia czasowo lub na stałe inne sekcje i określać ich zakres pracy.

Przewodniczącego Komitetu i przewodniczących sekcji powołuje i zwalnia Minister Aproprowizacji.

§ 4. W skład Komitetu wchodzi następujące osoby powołane przez Ministra Aproprowizacji:

- a) co najmniej 6-ciu przedstawicieli nauki i rzeczoznawców po połowie spośród higienistów i ekonomistów,
- b) po jednym przedstawicielu Centralnej Komisji Związków Zawodowych, Związku Samopomocy Chłopskiej, Społeczno-Obywatelskiej Ligi Kobiet, Związku Gospodarczego Spółdzielni R. P. „Społem“, Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P., Naczelnej Rady Zrzeszeń Kupieckich R. P. oraz w miarę potrzeby innych zainteresowanych organizacji.

Ponadto do Komitetu wchodzi po jednym przedstawicielu ministrów: Obrony Narodowej, Rolnictwa i Reform Rolnych, Oświaty, Pracy i Opieki Społecznej, Zdrowia, Przemysłu i Handlu, Aproprowizacji oraz po jednym przedstawicielu Centralnego Urzędu Planowania, Głównego Urzędu Statystycznego, Państwowego Zakładu Higieny i Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego.

Przewodniczący Komitetu z inicjatywy własnej lub na wniosek przewodniczącego sekcji

może zapraszać do współpracy, a w szczególności do opracowania pewnych zagadnień specjalnych rzeczoznawców z głosem doradczym.

§ 5. Przewodniczący Komitetu ustala terminy posiedzeń plenarnych i zebrań sekcji oraz czuwa nad całokształtem pracy.

Obsługę biurową Komitetu zapewni Minister Aprowizacji spośród personelu Ministerstwa Aprowizacji.

Regulamin Komitetu zatwierdza Minister Aprowizacji na wniosek przewodniczącego Komitetu.

§ 6. Członkowie Komitetu sprawują swe czynności bezpłatnie. Minister Aprowizacji może jednak na wniosek przewodniczącego Komitetu przyznać osobom referującym na zebraniach wynagrodzenie za prace szczególne.

Zamiejscowym członkom Komitetu Ministerstwo Aprowizacji wypłacać będzie diety i zwracać koszty przejazdu według norm obowiązujących dla funkcjonariuszów państwowych, pobierających uposażenie grupy V (piątej).

§ 7. Wydatki związane z funkcjonowaniem Komitetu pokrywa się z budżetu Ministerstwa Aprowizacji. Wydatki związane z przeprowadzeniem prac szczególnych mogą być pokrywane również przez inne zainteresowane ministerstwa, urzędy, instytucje lub organizacje.

§ 8. Roporzządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji:

Włodzimierz Lechowicz

473

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 4 grudnia 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

Regulamin wewnętrznego urzędowania Trybunału Ubezpieczeń Społecznych.

Na podstawie art. 38 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych z dnia 28 lipca 1939 r. (Dz. U. R. P. z 1939 r. Nr 71, poz. 476 i z 1946 r. Nr 12, poz. 76) zarządza się, co następuje:

D Z I A Ł I.

ADMINISTRACJA SĄDOWA.

R o z d z i a ł I.

Prezes.

§ 1. Prezes kieruje pracami Trybunału Ubezpieczeń Społecznych, oznaczonego w dalszych przepisach niniejszego regulaminu wyrazem „Trybunał“.

Prezes sprawuje bezpośredni nadzór służbowy i w zakresie administracji sądowej reprezentuje Trybunał na zewnątrz.

§ 2. W zakresie kierownictwa i nadzoru służbowego zadaniem prezesa jest zapewnienie prawidłowego toku czynności w Trybunale i w sądach ubezpieczeń społecznych, w szczególności prezes, nie wchodząc w dziedzinę orzecznictwa sądowego, czuwa, aby praca w Trybunale i sądach ubezpieczeń społecznych odbywała się sprawnie, zgodnie z ustanowionym rozkładem czynności, i nie była zaniedbywana, aby czynności sądowe odbywały się z należytą powagą i starannością i aby zachowanie się sędziów i urzędników w stosunkach służbowych i poza służbą stało na odpowiednim poziomie.

§ 3. W czynnościach nadzorczych powinni z prezesem współdziałać wiceprezesi oraz przewodniczący na posiedzeniach sądowych Trybunału.

§ 4. Prezes z urzędu jest przewodniczącym ogólnego zgromadzenia kolegium administracyj-

nego i sądu dyscyplinarnego, wyznacza terminy ich posiedzeń, ustala porządek dzienny i przewodniczy na posiedzeniach. Prezes może objąć przewodniczenie w kolegium orzekającym i w kolegium siedmiu sędziów według swego uznania po uprzedzeniu o tym właściwego wiceprezesa.

§ 5. Prezes oznacza zakres czynności własny i wiceprezesów jako kierowników wydziałów. Prezes może sam objąć kierownictwo jednego z wydziałów. Po porozumieniu z właściwymi wiceprezesami prezes przydziela do wydziałów aplikantów i sekretarzy sądowych.

§ 6. Do obowiązków prezesa należy zarządzanie sprawami dotyczącymi stanu służby sędziów i innych osób pracujących w Trybunale i w sądach ubezpieczeń społecznych.

Do obowiązków prezesa należy również zwierzchnie zarządzanie gospodarką, kasowością, biurowością, korespondencją w sprawach ogólnych, nie dotyczącą wyłącznie poszczególnej sprawy sądowej, sprawami archiwalnymi oraz składanie sprawozdań z działalności Trybunału i sądów ubezpieczeń społecznych.

§ 7. Prezes może celem omówienia bieżących kwestii z zakresu czynności Trybunału zwoływać zebrania wiceprezesów i sędziów. Udział wezwanych na naradę jest obowiązkowy. Na zaproszenie prezesa w zebraniu może brać udział rzecznik interesu publicznego.

§ 8. Prezes może w celu przyśpieszenia i usprawnienia postępowania skracać terminy przewidziane w niniejszym regulaminie, a także przedłużać je w przypadkach nieodzownej potrzeby.

§ 9. Prezes może na wniosek rzeczownika interesu publicznego celem ułatwienia mu wykony-